

DOMSTOLENS DOM (Tredje Afdeling)

27. marts 1990\*

I sag C-189/88,

angående en anmodning, som tribunale di Genova (Første Afdeling for Civile Sager) i medfør af EØF-Traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag

**Cartorobica SpA**

mod

**Ministero delle Finanze dello Stato,**

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende gyldigheden og fortolkningen af Rådets forordning (EØF) nr. 551/83 af 8. marts 1983 om indførsel af en endelig antidumpingtold på kraftliner med oprindelse i Amerikas Forenede Stater og om godtagelse af tilsagn afgivet i forbindelse med den fornyede undersøgelse af antidumpingproceduren vedrørende kraftliner med oprindelse i Canada, Finland, Portugal, Sovjetunionen, Sverige og Østrig (EFT L 64, s. 25),

har

DOMSTOLEN (Tredje Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden M. Zuleeg, og dommerne J. C. Moitinho de Almeida og F. Grévisse,

generaladvokat: G. Tesauro  
justitssekretær: J.-G. Giraud

\* Processprog: italiensk.

efter at der er afgivet skriftlige indlæg af:

- Cartorobica ved advokat Fausto Capelli, Milano,
- Kongeriget Nederlandenes regering ved generalsekretær i Udenrigsministeriet E. F. Jacobs som befuldmægtiget,
- Rådet for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent Erik Stein som befuldmægtiget og
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Eugenio de March, Kommissionens Juridiske Tjeneste, bistået af national embedsmand R. Wagner som udstationeret til den Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget,

på grundlag af retsmøderapporten,

efter at der er afgivet mundtlige indlæg af Cartorobica, af Rådet ved Erik Stein, bistået af T. Gallas, Rådets Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, af Kommissionen ved Eugenio de March, bistået af R. Wagner og sagkyndig Civiletti, i retsmødet den 12. december 1989,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 8. februar 1990, afsagt følgende

## Dom

- 1 Ved kendelse af 23. juni 1988, indgået til Domstolen den 11. juli s.å., har tribunale di Genova (Første Afdeling for Civile Sager) i medfør af EØF-Traktatens artikel 177 forelagt tre præjudicielle spørgsmål vedrørende gyldigheden og fortolkningen af Rådets forordning (EØF) nr. 551/83 af 8. marts 1983 om indførsel af en endelig antidumpingtold på kraftliner med oprindelse i Amerikas Forenede Stater og om godtagelse af tilsagn afgivet i forbindelse med den fornyede undersøgelse af anti-

dumpingproceduren vedrørende kraftliner med oprindelse i Canada, Finland, Portugal, Sovjetunionen, Sverige og Østrig (EFT L 64, s. 25).

- 2 Disse spørgsmål er blevet rejst under en sag mellem sagsøgeren i hovedsagen, Cartorobica SpA (herefter benævnt »Cartorobica«), og det italienske Finansministerium.
- 3 Det fremgår af sagen, at Cartorobica i november 1985 og i april 1986 fra USA importerede kraftliner uden at betale den antidumpingtold, der blev indført ved den nævnte forordning (EØF) nr. 551/83.
- 4 Den 19. juni 1987 pålagde det italienske Finansministerium (Toldstyrelsen) selskabet at betale denne told, som androg 11 276 500 LIT med renter på 2 204 560 LIT.
- 5 Cartorobica indbragte pålægget for tribunale di Genova og påberåbte sig bl.a., at forordning (EØF) nr. 551/83, i henhold til hvilken den omtvistede antidumpingtold blev opkrævet, måtte være ugyldig.
- 6 På denne baggrund har tribunale di Genova (Første Afdeling for Civile Sager) besluttet at udsætte sagen, indtil Domstolen præjudicielt har afgjort følgende spørgsmål:
  - »1) Er Rådets forordning (EØF) nr. 551/83 gyldig, for så vidt som den afskærer medlemsstaternes toldmyndigheder fra direkte at fastsætte antidumpingtolden på grundlag af en automatisk beregning, der er upåvirket af svingende vekselkurser, og kræver, at de skal anvende en enkelt, definitiv tærskelpris, der ifølge Rådets forordning (EØF) nr. 3017/79 ikke kan anvendes som beregningsgrundlag (EFT 1979, L 339, jfr. navnlig forordningens artikel 2, D., punkt 9, og F., punkt 13), og som heller ikke er omtalt i aftalen om anvendelsen af artikel VI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel, EFT 1980, L 71, jfr. aftalens artikel 2, stk. 6?

- 2) Er Rådets forordning (EØF) nr. 551/83 gyldig, for så vidt som den bestemmer, at den tærskelpris, der skal lægges til grund ved beregning af antidumpingtolden, fastsættes i US-dollars og ikke i ecu, således at der som beregningsstørrelse anvendes en valuta, hvis udsving EF-myndighederne ikke kunne kontrollere?
- 3) Skal — forudsat at disse to spørgsmål besvares bekræftende, og forordning (EØF) nr. 551/83 således anses for gyldig — nævnte forordning fortolkes således, at kursværdien i hver enkelt national valuta af tærskelprisen på 333 dollars, der skal anvendes ved fastsættelsen af antidumpingtolden, ikke skal kunne ændre sig som følge af udsving i vekselkurserne i forhold til den til enhver tid i national valuta udtrykte værdi, som fremkommer på det tidspunkt, hvor nævnte pris er blevet fastsat?»
- 7 Vedrørende hovedsagens faktiske omstændigheder og retsforhandlingernes forløb samt de skriftlige indlæg, der er indgivet for Domstolen, henvises i øvrigt til retsmøderapporten. Disse omstændigheder omtales derfor kun i det følgende, såfremt det på de enkelte punkter er nødvendigt for forståelsen af Domstolens argumentation.
- 8 Det må konstateres, at besvarelsen af de to første præjudicielle spørgsmål vedrørende gyldigheden af den anfægtede forordning delvis afhænger af den fortolkning af forordningen, som det tredje præjudicielle spørgsmål tager sigte på. Den nationale rets tvivl vedrørende forordningens gyldighed er bl. a. baseret på en fortolkning af forordningen, hvorefter tærskelprisens størrelse, udtrykt i US-dollars, påvirkes af udsvingene i vekselkurserne mellem dollaren og medlemsstaternes valutaer. Imidlertid går det tredje spørgsmål i det væsentlige ud på, om forordningen skal fortolkes således. De to første spørgsmål kan derfor først besvares, efter at der er givet et svar på det tredje.

### Det tredje spørgsmål

- 9 Med dette spørgsmål ønsker den nationale ret oplyst, om Rådets forordning (EØF) nr. 551/83 af 8. marts 1983 skal fortolkes således, at den vekselkurs, der skal anvendes til omregning af den i forordningens artikel 2 fastsatte tærskelpris til

indførselsmedlemsstatens valuta, altid er den, der gælder på datoen for forordningens ikrafttræden, uanset hvornår varerne indføres.

- 10 Ifølge artikel 2, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 551/83 er antidumpingtolden på kraftliner med oprindelse i USA lig med forskellen mellem på den ene side den normale værdi på det nordamerikanske marked, nedsat til et grundbeløb cif Fællesskabets grænse, og på den anden side prisen pr. ton netto frit Fællesskabets grænse eksklusiv told til den første køber inden for Fællesskabets toldområde. Den normale værdi, som er fastsat i samme artikels stk. 2, udtrykkes i dollars. Denne metode til beregning af tolden bevirker, at det garanteres, at Fællesskabets erhvervsdrivende ved indførsel af kraftliner hidrørende fra USA skal betale en pris, som under hensyntagen til eventuel antidumpingtold mindst vil være lig med en tærskelpris, hvis størrelse ligger fast i dollars.
- 11 Ved fastsættelsen af antidumpingtolden er det derfor nødvendigt, at værdien af hver af de to elementer, der anvendes ved denne beregning, nemlig tærskelprisen og »prisen ... til den første køber«, omregnes til indførselsmedlemsstatens valuta efter de på én og samme dato gældende vekselkurser.
- 12 Forordning (EØF) nr. 551/83 indeholder ingen bestemmelse om vekselkurser, som i sig selv giver grundlag for at afgøre, om denne dato skal være datoen for forordningens ikrafttræden eller den dato, hvor indførslen foretages.
- 13 Det fastsættes imidlertid i forordningens artikel 1, stk. 2, at gældende bestemmelser for toldafgifter finder anvendelse.
- 14 Disse bestemmelser, nemlig artikel 1, stk. 1, litra g), og artikel 9 i Rådets forordning (EØF) nr. 1224/80 af 28. maj 1980 om varers toldværdi (EFT L 134, s. 1), kræver, at »prisen... til den første køber« omregnes til indførselsmedlemsstatens valuta efter den vekselkurs, der gælder på den dato, som skal lægges til grund ved fastsættelsen af de indførte varers toldværdi.

- 15 Da denne dato skal lægges til grund ved fastsættelsen af den vekselkurs, der anvendes ved omregning af »prisen ... til den første køber«, er det netop den dato, som også skal lægges til grund ved fastsættelsen af den vekselkurs, der skal anvendes ved omregningen af tærskelprisen.
- 16 Dette resultat bekræftes i øvrigt af, at pålæggelse af en antidumpingtold ved en bestemt indførsel forudsætter, at der tages hensyn til den situation, som består på datoen for denne indførsel.
- 17 Det tredje spørgsmål skal derfor besvares med, at Rådets forordning (EØF) nr. 551/83 af 8. marts 1983 skal fortolkes således, at den vekselkurs, der skal anvendes ved omregning til indførselsmedlemsstatens valuta af den i artikel 2 i nævnte forordning fastsatte tærskelpris, er den gældende kurs på den dato, som skal lægges til grund ved fastsættelsen af de indførte varers toldværdi og ikke på datoen for forordningens ikrafttræden.

### De to første spørgsmål

- 18 Den nationale rets to første spørgsmål til Domstolen vedrører gyldigheden af Rådets forordning (EØF) nr. 551/83 af 8. marts 1983.
- 19 Indledningsvis bemærkes, at denne forordning er blevet udstedt i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 3017/79 af 20. december 1979 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EFT L 339, s. 1). Denne forordning er udstedt for at opfylde Fællesskabets internationale forpligtelser, som bl.a. følger af aftalen om anvendelsen af artikel VI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (herefter benævnt »antidumpingkodeks«), som på Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs vegne blev godkendt ved Rådets afgørelse af 10. december 1979 om indgåelse af de multilaterale aftaler, der er resultatet af handelsforhandlingerne 1973-79 (EFT 1980, L 71, s. 1).

20 I betragtning af selve deres ordlyd rejser den nationale rets spørgsmål tvivl om gyldigheden af forordning (EØF) nr. 551/83, for så vidt der ved denne indføres en antidumpingtold, som:

- er fastsat under henvisning til en tærskelpris,
- skal fastlægges af de nationale toldmyndigheder,
- afhænger af en tærskelpris udtrykt i dollars, ikke i ecu, og
- påvirkes af svingninger i vekselkurserne.

#### **Fastsættelsen af antidumpingtolden under henvisning til en tærskelpris**

21 For det første må det konstateres, at den nationale ret med urette har henvist til artikel 2, stk. 9 og 13, i grundforordning nr. 3017/79 samt til antidumpingkodeksens artikel 2, stk. 6, og udtalt, at den her anvendte beregningsmetode hverken er fastsat i den ene eller den anden af disse bestemmelser.

22 De af den nationale ret nævnte regler i forordning (EØF) nr. 3017/79 vedrører bestemmelsen af dumpingmarginen og de nærmere regler for den sammenligning, som skal foretages med henblik herpå mellem varernes normale værdi og eksportprisen. De kan derfor ikke med rette påberåbes som grundlag for en vurdering af, om beregningsmetoderne for en antidumpingtold er gyldige.

23 Det samme gælder antidumpingkodeksens bestemmelser, som den nationale ret ligeledes har nævnt. Selv uden at skulle afgøre, om disse bestemmelser kan skabe en ret for private til at påberåbe sig dem for domstolene, er det tilstrækkeligt at konstatere, at de vedrører de nærmere regler for bestemmelsen af dumpingmarginen og ikke antidumpingtolden.

- 24 For det andet bemærkes, at de nærmere bestemmelser for fastsættelse af antidumpingtold findes i artikel 13 i forordning (EØF) nr. 3017/79, som bl. a. foreskriver, at antidumpingtold indføres ved forordning, og at »[en] sådan forordning [især] indeholder oplysninger om størrelsen og arten af den pålagte told«.
- 25 Disse bestemmelser overlader fællesskabsinstitutionerne et vidt skøn ved den konkrete fastsættelse af den »art af told«, som med den størst mulige effektivitet kan sikre beskyttelse mod dumpingimport.
- 26 I det foreliggende tilfælde har Rådet ikke overskredet dette skøn, da det indførte en antidumpingtold, som er fastsat under henvisning til en tærskelpris, der udtrykker varernes normale værdi på det nordamerikanske marked, reduceret til et grundbeløb cif Fællesskabets grænse, og som varierer alt efter den pris, der betales ved varernes indførsel i Fællesskabet.
- 27 En sådan beregningsmetode var nemlig bedst i stand til at udligne dumpingmarginen samt at »sikre en ligelig behandling af import foretaget til forskellige priser« i overensstemmelse med den sidste betragtning til Rådets forordning (EØF) nr. 2133/78 af 8. september 1978 om indførelse af en endelig antidumpingtold for kraftliner med oprindelse i Amerikas Forenede Stater (EFT L 247, s. 22), som blev efterfulgt af forordning (EØF) nr. 551/83.

### **De nationale toldmyndigheders fastsættelse af antidumpingtolden**

- 28 I sit indlæg for Domstolen har Cartorobica gjort gældende, at prisen ved indførsel i Fællesskabet, som er det ene af de to elementer — det andet er tærskelprisen, der anvendes ved beregning af den ved forordning (EØF) nr. 551/83 indførte antidumpingtold — ikke er defineret præcist i denne forordning. De nationale toldmyndigheder har således et vidt skøn ved beregningen af denne indførselspris og dermed ved beregningen af antidumpingtoldens størrelse, hvilket kan have til følge, at tolden ikke pålægges ensartet i alle Fællesskabets medlemsstater.



- 29 Det bemærkes, at prisen ved indførsel — som i forordning (EØF) nr. 551/83 defineres som prisen frit Fællesskabets grænse, eksklusiv told, netto til den første køber inden for Fællesskabets toldområde — i modsætning til, hvad sagsøgeren har hævdet, kan fastsættes nøjagtigt og sikkert af medlemsstaternes toldmyndigheder.
- 30 Denne pris svarer nemlig til den, der reelt er betalt eller skal betales ved den pågældende indførsel, indbefattet påløbne omkostninger indtil det sted, hvor varerne indføres på Fællesskabets toldområde, og eksklusiv told og afgifter, som forfalder på dette område.

#### Fastsættelsen af tærskelprisen i dollars og ikke i ecu

- 31 I sit indlæg for Domstolen har Cartorobica gjort gældende, at antidumpingtolden, som skal anvendes i alle Fællesskabets medlemsstater, ikke kunne afhænge af en tærskelpris udtrykt i en tredjestats valuta, og at denne tærskelpris skulle have været fastsat i ecu.
- 32 Hertil bemærkes for det første, at der ikke er nogen bestemmelse i fællesskabsretten — navnlig hverken i Rådets forordning (EØF) nr. 2779/78 af 23. november 1978 om anvendelse af den europæiske regningsenhed (ERE) i retsakter på toldområdet (EFT L 333, s. 5) eller i Rådets forordning (EØF) nr. 3308/80 af 16. december 1980 om ændring af den europæiske regningsenhed til ecu i Fællesskabets retsakter (EFT L 345, s. 1) — der påbyder anvendelse af ecuen til at udtrykke størrelsen af den tærskelpris, der anvendes ved beregning af den pågældende antidumpingtold.
- 33 For det andet bemærkes, at Rådet ikke har overskredet sit skøn på dette område ved at beslutte at udtrykke tærskelprisen i dollars, bl. a. for at tage hensyn til den omstændighed, at denne pris udtrykte den normale værdi af de varer, som var genstand for dumping, således som værdien forelå på markedet i USA.

**Den omstændighed, at toldens størrelse påvirkes af svingninger i vekselkurserne**

- 34 Cartorobica har hævdet, at tærskelprisens størrelse, omregnet til medlemsstaternes valuta, og dermed antidumpingtoldens størrelse påvirkes af svingende dollarvekselkurser. Det følger heraf, at den stærkt stigende dollarværdi i forhold til liren mellem datoen for udstedelsen af forordning (EØF) nr. 551/83 og datoen for de i hovedsagen omhandlede indførsler medførte, at de italienske indførsler blev pålagt større og diskriminatoriske byrder end dem, der blev pålagt deres konkurrenter i stater med en stærk valuta, som f. eks. Forbundsrepublikken Tyskland. Denne situation ville ikke være opstået, hvis tærskelprisen havde været udtrykt i ecu.
- 35 Det må fremhæves, at den omstændighed, at størrelsen af den told, importørerne skal betale, bl. a. afhænger af en faktor udtrykt i en valuta, der er genstand for udsving, som ikke kan kontrolleres af fællesskabsinstitutionerne, ikke i sig selv kan føre til, at forordning (EØF) nr. 551/83 kendes ugyldig.
- 36 For det første kan enhver antidumpingtold, uanset sin art og uanset hvilken valuta, den udtrykkes i eller beregnes efter, blive påvirket af svingninger i vekselkurserne.
- 37 For det andet har fællesskabsinstitutionerne på fællesskabsrettens nuværende udviklingstrin ikke større kontrol over svingningerne i ecuen end over svingningerne i enhver anden valuta.
- 38 Det bliver dog et spørgsmål, om der kan rejses tvivl om gyldigheden af den omtvistede forordning på grundlag af det forhold, forudsat det bevises, at svingende vekselkurser efter dens ikrafttræden bevirkede en ændring af størrelsen, omregnet til indførselsmedlemsstaternes nationale valutaer, af den i denne forordning fastsatte tærskelpris under sådanne omstændigheder, at antidumpingtoldens eksistens eller størrelse på et givet tidspunkt ikke længere ville være berettiget.

- 39 Hertil bemærkes, at grundbestemmelserne om antidumpingtold giver de erhvervsdrivende retsmidler til at anfægte told, som er blevet helt eller delvis uberettiget.
- 40 Disse erhvervsdrivende kan nemlig anmode Kommissionen om at foretage en fornyet gennemgang af forordninger om indførelse af told og således i givet fald opnå en ændring, afskaffelse eller annullation af de i disse forordninger fastsatte foranstaltninger.
- 41 Importørerne kan desuden opnå hel eller delvis tilbagebetaling af erlagt told, hvis de er i stand til at bevise, at denne told overskrider den faktiske dumpingmargin.
- 42 Det fremgår af de foregående betragtninger, at gennemgangen af tribunale di Genovas to første spørgsmål intet har frembragt, der kan rejse tvivl om gyldigheden af Rådets forordning (EØF) nr. 551/83 af 8. marts 1983.

### Sagens omkostninger

- 43 De udgifter, der er afholdt af Kongeriget Nederlandene, Rådet for De Europæiske Fællesskaber og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke godtgøres. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (Tredje Afdeling)

vedrørende de spørgsmål, der er forelagt af tribunale di Genova (Første Afdeling for Civile Sager) ved kendelse af 23. juni 1988, for ret:

- 1) Rådets forordning (EØF) nr. 551/83 af 8. marts 1983 om indførsel af en endelig antidumpingtold på kraftliner med oprindelse i Amerikas Forenede Stater og om godtagelse af tilsagn afgivet i forbindelse med den fornyede undersøgelse af antidumpingproceduren vedrørende kraftliner med oprindelse i Canada, Finland, Portugal, Sovjetunionen, Sverige og Østrig skal fortolkes således, at den vekselkurs, der skal anvendes ved omregning til indførselsmedlemsstatens valuta af den i artikel 2 i nævnte forordning fastsatte tærskelpris, er den gældende kurs på den dato, som skal benyttes ved fastsættelsen af de indførte varers toldværdi, og ikke på datoen for forordningens ikrafttræden.
- 2) Gennemgangen af den nationale rets spørgsmål har intet frembragt, der kan rejse tvivl om gyldigheden af Rådets forordning (EØF) nr. 551/83 af 8. marts 1983.

Zuleeg

Moitinho de Almeida

Grévisse

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 27. marts 1990.

J.-G. Giraud  
Justitssekretær

M. Zuleeg  
Formand for Tredje Afdeling